

videre i forskellige former for behandling, hvis der er behov for det?

Når vi har fået stillet en række afklarende spørgsmål i Sundhedsudvalget, er der jo så muligheden for at holde et samråd med ministeren og eventuelt efterfølgende lave en beretning, hvor vi får fastlagt, hvad det er for nogle mål, vi har på det område. Det håber jeg vi kan finde sammen om i Sundhedsudvalget.

For der er jo ingen tvivl om, at jo hurtigere børn kan blive undersøgt og behandlet, jo bedre. Det er fuldstændig umenneskeligt, de vilkår, vi byder børn og forældre i øjeblikket, og det koster jo næsten altid langt flere penge, hvis man ikke får en hurtig undersøgelse og behandling, men skal gå og vente længe.

Som mange har været inde på, er det, at der er så mange psykisk syge børn og unge, jo et symptom på, at der er noget galt, og derfor er det også glædeligt at høre, at mange gerne vil være med til at få undersøgt nærmere, hvad det er, der er galt.

Derfor vil jeg gerne opfordre ministeren til at snakke med sine kolleger i Nordisk Ministerråd, for jeg går ud fra, at de har tilsvarende problemer i de øvrige nordiske lande, og så kunne det jo være fornuftigt, i stedet for at hvert land laver sine egne undersøgelser, at man får samlet op på, hvad der egentlig ligger af undersøgelser, og hvad man har behov for af yderligere undersøgelser.

På den måde får man nogle fælles erfaringer, på samme måde som socialministeren, efter at vi sidste år havde haft en forespørgsel om seksualisering af det offentlige rum, fik iværksat, at der nu bliver lavet en fælles nordisk undersøgelse på det område. Det kunne også være, at den undersøgelse kunne bidrage med noget, f.eks. i forhold til de mange unge med spiseforstyrrelser.

Så har vi jo også i debatten været omkring hele problemet om normalitet og rummelighed, og jeg synes, det er glædeligt, at Dansk Folkeparti så klart har taget afstand fra socialministerens forslag om, at børnene skulle begynde at lære at læse og skrive allerede i børnehaven.

Kl. 20.55

Tove Videbæk (KRF):

Presset på de børnepsykiatriske afdelinger er historisk højt, og det er jo den dybt beklagelige virkelighed bag denne her forespørgselsdebat.

Psykiske lidelser er af flere grunde et stort og svært område at tage fat på, og psykiske lidelser er desværre stadig et noget tabuiseret område.

Vi har ofte lidt svært ved at tale om psykiske lidelser, måske fordi vi ikke kan se en psykisk lidelse på samme måde som f.eks. et brækket ben.

Det betyder, at det psykiatriske område måske er blevet lidt overset i den sundhedspolitiske debat. Det er selvsagt et stort problem i sig selv, og problemet er bestemt ikke mindre for de mange børn og unge, der lider af psykiske lidelser, idet disse børn i mange tilfælde har endnu sværere ved at forholde sig til deres lidelse og gøre opmærksom på deres særlige behov.

Samtidig ved vi, at selvmordstallet er vokset, ja faktisk flerdoblet i de senere år for aldersgruppen 15-19-årige piger.

Det kan ikke understreges nok, hvor vigtigt det er, at børn med psykiske lidelser tilbydes den bedste behandling, der overhovedet findes, og så snart som muligt. Børne- og ungdomsårene er på mange måder helt afgørende for resten af livet. Det er i barndommen, de spor, som et menneske vil følge resten af livet, lægges.

Angst, depression, anoreksi osv. er psykiske lidelser, der kan give svære ar resten af livet på børn og unge, og derfor gælder det om at gribe ind så tidligt som muligt med en god og kompetent behandling. Målet må være at give alle børn en god, sund og tryk opvækst, som kan give dem et godt afsæt til resten af livet.

Derfor støtter jeg varmt forslaget om, at der skal arbejdes hen imod en behandlingsgaranti, så børn og unge højest må vente 2 måneder på psykiatrisk behandling.

I børne- og ungdomsårene går den personlige udvikling så utrolig hurtigt, og derfor kan det være meget længe at bære rundt på en tung depression i måske mere end et år, mens kammeraterne er i fuld gang med at prøve vingerne af.

Men naturligvis er det ustyrlig vigtigt, at barnet og den unge får den rigtige behandling, og en forudsætning for at finde den rigtige behandling i hvert enkelt tilfælde er bl.a., at der er speciallæger nok. Derfor skal uddannelseskapaaciteten også øges, så antallet af fagpersoner står mål med det faktiske behov.

Kristeligt Folkeparti kan ligeledes støtte forslaget om at forpligte amter og kommuner til at føre ventelistestatistik på området, så det løbende kan konstateres, om indsatsen på området lever op til forventningerne.

Endelig er Kristeligt Folkeparti også meget enig i behovet for at sikre yderligere dataopsamling og forskning på området. Det er en helt afgørende forudsætning for en god, kompetent, relevant behandling, at der i behandlingssystemet